

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 40 χρόνια

ΜΕΡΟΣ 4ο

Γράφει ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Η εισβολή των βαρβάρων

Ο συνεταιρισμός Καλομοίρη - Σκάλκου για την ένωση των εφημερίδων τους ήταν ιδεώδης για τους δύο, καλύτερος και από μια νίκη τού ενός ή του άλλου στον αμείλικτο πόλεμό τους, επειδή δημιούργησαν ένα πανίσχυρο μονοπώλιο που αποθάρρυνε κάθε επίδοξο εκδότη. Χωρίς τον ανταγωνισμό της "Νέας Πατρίδας", ο "Κήρυκας" μεταλλάχθηκε σε ένα χρυσωρυχείο με τεράστια κέρδη από σελίδες επί σελίδων μικρές αγγελίες και διαφημίσεις κτηματομεσιτικών γραφείων που εξυπηρετούσαν τους διψασμένους για το πρώτο σπίτι τους Έλληνες νεομετανάστες. Υπήρχαν και οι διαφημίσεις των νυχτερινών κέντρων, ελληνικών κινηματογράφων και άλλων ελληνικών επιχειρήσεων που έκαναν χρυσές δουλειές.

Μετά τη συμφωνία Καλομοίρη - Σκάλκου για συνεταιρισμό, η θορυβώδης μεταφορά των μηχανημάτων και τού προσωπικού της "Νέας Πατρίδας" στο κτήριο του "Πανελληνίου Κήρυκα" προκάλεσε μειδιάματα αμηχανίας στο ήρεμο περιβάλλον του και ο Γιώργος Τσερδάνης, μάλιστα, την χαρακτήρισε "εισβολή των βαρβάρων"! Πολλοί από εμάς γνωριστήκαμε για πρώτη φορά με τους συναδέλφους μας στον "Κήρυκα" και ήταν ευκαιρία να συνεργαστώ πάλι με τον παλιό μου μάστορα στον "Ταχυδρόμο" της Αλεξάνδρειας, Κώστα Κωνσταντινίδη.

Στο νέο συγκρότημα, αρθρογράφος για τον "Κήρυκα" ήταν ο Τάκης Καλδής και για την "Νέα Πατρίδα" η Μαρία Πολίτη, που ενισχύθηκαν από τον Λάμπη Πασχαλίδη, τον έμπειρο Βαγγέλη Μυγδάλη που είχε έρθει από την Ελλάδα και για ένα μικρό διάστημα τον Ανδρέα Παπαγεωργόπουλο, ενώ επικεφαλής των αθλητικογράφων ήταν ο Θανάσης Χατζηανέστης. Τότε άρχισε να γράφει μια αγγλική στήλη για νέους η Ντόροθι Οικονόμου, (διαβάστε σχετικά σελ.11).

Υπεύθυνος για την παραγωγή των εφημερίδων ήταν ο Γιώργος Τσερδάνης, επικεφαλής των σελιδοποιών ήταν ο Αλέκος Γκαλελής και της στοιχειοθεσίας ο μαστρο-Κώστας Κωνσταντινίδης.

Ο "Κήρυκας" κυκλοφορούσε κάθε Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή, ενώ η "Νέα Πατρίδα" κάθε Τρίτη, Πέμπτη και Σάββατο. Ο "Κήρυκας" της Δευτέρας είχε τα αποτελέσματα τού ελληνικού πρωταθλήματος πριν τυπωθούν στην Ελλάδα και γινόταν ανάρπαστος, ενώ η Τετάρτη ήταν ημέρα των μικρών αγγελιών και των κτηματομεσιτικών διαφημίσεων.

Μεγάλη απουσία στη νέα κατάστα-

ση που δημιουργήθηκε ήταν ο Αγγελος Κούρλιος, μια τραγική φιγούρα στην ιστορία τού παροικιακού Τύπου. Σ' αυτή τη μυστηριώδη ζωή, άλλοι διαπράτουν εγκλήματα και μένουν ατιμώρητοι, ενώ άλλοι πληρώνουν πολύ ακριβά τα όποια ανθρώπινα λάθη τους και ο Αγγελος Κούρλιος ήταν ένας από αυτούς.

Σαν κτηνίατρος ο Κούρλιος θα μπορούσε να κάνει καλύτερη ζωή και θα απέφευγε ίσως τις κακοτοπιές που τον κατέστρεψαν, αλλά επέλεξε την πιο ενδιαφέρουσα καριέρα στις εφημερίδες που άρ-

λου από τον "Κήρυκα", επιτάχυνε την υποχώρηση τού Καλομοίρη.

Τον Κούρλιο δεν γνώριζα επειδή ζούσαμε σε διαφορετικούς κόσμους και συνάντησα για πρώτη φορά μόλις όταν αποχώρησε από τον "Κήρυκα". Είχε υποστεί καρδιακή προσβολή και τον επισκέφθηκα με δύο συναδέλφους που είχαν εργαστεί μαζί του, τον Αλέκο Γκαλελή και τον Βαγγέλη Περούλια, στο διαμέρισμά του σε βόρειο προάστιο τού Σίδνεϊ. Παρά την μεγάλη περιπέτεια με την υγεία

Αναμνηστική φωτογραφία από το εκλογικό πάρτι στις 2 Δεκεμβρίου 1972, από αριστερά ο μικρούλης τότε Φάνης Γκρούτσης, ο Δημήτρης και η Κική Γκρούτση, όρθιος ο Θανάσης Χατζηανέστης, μπροστά του η Κατίνα Χατζηβασίλη, δίπλα της ο Γιάννης Σκάλκος, ο Γιώργος Χατζηβασίλης, η Αλίκη και ο Γιάννης Οικονόμου, η κα Μαρία Ευθυμίου, η Μαρία και ο Βαγγέλης Περούλιας, ο Τάκης και η Χαρίκλεια Καλδή και μπροστά ο Αλέκος Γκαλελής με τη σύζυγό του Ασπασία. Διακρίνονται ακόμη τα παιδιά Χρήστος Χατζηανέστης, ο Σταύρος και ο Στέλιος Χατζηβασίλης και μπροστά αριστερά η Αντί Γκρούτση δίπλα στην Μπέτι Γκαλελή.

χισε με τον καλύτερο τρόπο. Μορφωμένος, ευφύετατος, νεωτεριστής και με καλή πένα παρέλαβε μια μέτρια εφημερίδα, τον "Πανελλήνιο Κήρυκα", που πουλιόταν στα μαπακάκια και την έβαλε στα εφημεριδοπωλεία, τής έδωσε νέα όψη και την έκανε μια επικερδή επιχείρηση.

Όταν οι συνταγματάρχες έβαλαν στο γύψο την πατρίδα μας, ο Κούρλιος σήκωσε το λάβαρο τής Δημοκρατίας και ο "Κήρυκας" κέρδισε πολλούς αναγνώστες με τα ανάλογα οικονομικά οφέλη. Όμως, σε ένα ταξίδι του στην Ελλάδα εντυπωσιάστηκε από τη θερμή φιλοξενία που τού επέφυλαξαν οι "μιλημένοι" από τους εδώ φίλους τους χουντικοί και όταν επέστρεψε στο Σίδνεϊ άρχισε να εγκωμιάζει με άρθρα του το δικτατορικό καθεστώς. Αυτό προκάλεσε σκληρές αντιδράσεις και ο Καλομοίρης τον απέλυσε ή τον ανάγκασε σε παραίτηση χάνοντας έναν πολύτιμο συνεργάτη. Πιστεύω ότι η αποχώρηση τού Κούρ-

του ζούσε μόνος και πρόχει να πω ότι ήταν ενδιαφέρων, ευχάριστος συνομιλητής και φαινόταν να είχε αποδεχτεί την πτώση του από την κορυφή, αν και ένιωθε προδομένος.

Στο μεταξύ, ενώ ο Καλομοίρης τηρούσε διακριτικές αποστάσεις λόγω χαρακτήρος, ο Θήο Σκάλκος απολάμβανε την μεγάλη δύναμη που απόκτησε σαν εκδότης των δύο μεγαλύτερων παροικιακών εφημερίδων. Ήταν τέτοια η δύναμή του που αξίζει να αναφέρω ένα περιστατικό.

Ο φίλος, Δημήτρης Γκρούτσης, ήταν μέλος τού Εργατικού Κόμματος στο παράρτημα τού Παραμάτα, σε περίοδο που ο Θήο Σκάλκος είχε μια κόντρα με τον τότε πρόεδρο ΝΝΟ, Νέβιλ Ραν. Όταν ο πρόεδρος επισκέφθηκε το παράρτημα στο Παραμάτα, ο Δημήτρης τού είπε "Νέβιλ, γιατί δεν προσπαθείς να συμφιλιωθείς με τον Θήο τώρα που έρχονται εκλογές και θα τον χρειαστούμε για την ελληνική ψήφο;".

"Δεν έχω πρόβλημα να επισκεφθώ

τον Θήο, αλλά αν με πετάξει έξω με τις κλωτσιές τί γίνεται;", απάντησε ο κ. Ραν.

Τέτοια ήταν η πολιτική δύναμη τού "Κήρυκα" τότε, αλλά αντί να συνεργάζονται οι δύο συνεταίροι για να την εκμεταλλευτούν, άρχισαν μια διεκδικητική μάχη για το ποιός θα επικρατήσει και τις διαδικασίες για ένα διαζύγιο λόγω ασυμφωνίας χαρακτήρων. Πραγματικά, δεν μπορούσαν να υπάρξουν δύο πιο διαφορετικοί άνθρωποι από τον Δημήτρη Καλομοίρη και τον Θήο Σκάλκο, που ήταν αδύνατο να συμφωνήσουν σε οτιδήποτε.

Πάντως, παρά τις αψιμαχίες τους, πολλές φορές μπροστά μας, η ζωή συνεχιζόταν και οι εφημερίδες τους κάλυπταν άφογα την παροικιακή δράση.

Το 1972 ήταν μια ιστορική χρονιά για την Αυστραλία, επειδή για πρώτη φορά σε 23 χρόνια με Λίμπεραλ κυβέρνηση, οι Εργατικοί είχαν μεγάλες ελπίδες να κερδίσουν στις εθνικές εκλογές τής 2ας Δεκεμβρίου. Τα δυο κόμματα εξουσίας δαπάνησαν πολλά χρήματα σε προεκλογικές διαφημίσεις στον "Κήρυκα" και την "Νέα Πατρίδα", αλλά ο Τάκης Καλδής είχε πολύ στενές σχέσεις με τους Εργατικούς.

Στα πλαίσια τής προεκλογικής εκστρατείας, ο Γκοφ Ουίτλαμ, επισκέφθηκε τις εγκαταστάσεις των εφημερίδων και αφού συνομίλησε με τους δύο εκδότες κατέβηκε στο τεχνικό τμήμα όπου ο Τάκης έκανε τις συστάσεις. Όταν έφθασε στη μηχανή μου και άκουσε ότι με λένε "Χατζη-

βασίλη", γύρισε στους συνεργάτες του και ρώτησε αν ξέρουν το γιατί, που φυσικά δεν είχαν ιδέα.

"Κάποιος από τους προγόνους τού κ. Χατζηβασίλη βαπτίστηκε στον Ιορδάνη ποταμό και έγινε χατζής", τους εξήγησε.

Την ημέρα των εκλογών είχαμε οργανώσει με τη γυναίκα μου μια συγκέντρωση φίλων στο σπίτι μας για να παρακολουθήσουμε την καταμέτρηση των ψήφων. Όταν έγινε φανερό ότι κέρδισαν οι Εργατικοί, ο καλός φίλος, Γιάννης Οικονόμου, είχε τη φαινή ιδέα να βάψει αυγά και να πάμε στον Ουίτλαμ για να τσουγκρίσουμε την "ανάσταση" των Εργατικών!

Αφού έβαψε τα αυγά, ο Γιάννης Οικονόμου, ο Τάκης Καλδής και άλλοι από την παρέα πήγαν να συγγαρούν τον Ουίτλαμ στο σπίτι του, αλλά όταν τσούγκρισαν τα αυγά ήταν μελάτα και φαντάζεστε τις συνέπειες στα χέρια τού νεοεκλεγέντος πρωθυπουργού!

ΤΗ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΡΙΤΗ,
μέλλον αβέβαιο μετά τον θρίαμβο.